

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobců: a) Ing. L. K., b) J. K.**, zastoupených Mgr. Michalem Gemrotem, advokátem se sídlem Záhřebská 50/148, Praha 2 - Vinohrady, proti **žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2007, č. j. 34485/2007 – 83/1925, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: MUDr. M. M.**, zastoupené JUDr. Dorotou Líbalovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Šubertova 4, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2010, č. j. 8 Ca 32/2008 - 60, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2007, č. j. 34485/2007 – 83/1925, a rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 1. 8. 2007, č. j. SZ 78486/2007/KUSK ÚSŘ/Vo, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy jako základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nenahraditelnou újmou se pro účely rozhodování o přiznání odkladného účinku rozumí existence výjimečného a závažného stavu, který již

nelze v průběhu času nijak odčinit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 – 59, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatelky, přičemž ta také nese břemeno tvrzení. Soud pak posuzuje jí uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V kasační stížnosti stěžovatelka žádá o přiznání odkladného účinku, kdy uvádí, že výkon napadeného rozhodnutí by pro ni znamenal nenahraditelnou újmu spočívající v ohrožení jejích vlastnických práv. Toto své tvrzení však stěžovatelka dále nekonkretizuje ani nedokládá. Nejvyšší správní soud může návrhu na přiznání odkladného účinku vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, kdy stěžovatel svými tvrzeními prokáže vznik nenahraditelné újmy v případě nepřiznání odkladného účinku. Jeho tvrzení musí být dostatečně konkrétní a prokazující, jaká jeho práva či právem chráněné zájmy by byly výkonem rozhodnutí dotčeny. Daný odkaz na ohrožení vlastnických práv stěžovatelky proto není způsobilý prokázat hrozbu nenahraditelné újmy; podle názoru Nejvyššího správního soudu totiž takovou hrozbu neosvědčuje jakýkoliv zásah do vlastnického práva stěžovatelky sám o sobě, bez uvedení dalších relevantních skutečností.

Návrhu na přiznání odkladného účinku by bylo možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, tedy pokud by stěžovatelka zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnila právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Přitom (jak je již výše uvedeno) důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a takto individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud ovšem stěžovatelka v projednávané věci odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouhým tvrzením hrozby ohrožení jejích vlastnických práv bez jakékoli bližší konkretizace, není možno toto tvrzení považovat za relevantní a především ani za dostatečné pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Na základě výše uvedených úvah tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku natolik výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu